

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, projednal ve veřejném zasedání konaném dne 18. srpna 2011 v trestní věci obžalovaných: 1. **Ing. Ivo DXXXXX**, nar. XXXXX, bytem XXXXX 2. **Ing. Stanislava PXXXXX**, nar. XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, 3. **Přemysla VXXXXX**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Zlíně, proti rozsudku Okresního soudu ve Zlíně ze dne 23.2.2011, č.j. 18T 159/2009-795 a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 256 trestního řádu se odvolání **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byli všichni tři obžalovaní podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěni obžaloby pro skutek spočívající v tom, že Ing. Ivo DXXXXX v době od roku 1993 do 22.1.2009, jako vedoucí Odboru městské zeleně Magistrátu města Zlína, porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho funkce tím, že při stavebních řízeních o stavebních pracích zasahujících do městské zeleně neuplatnil v potřebné míře příslušná opatření a omezení zabraňující provádění nevhodných zásahů do ochranného pásma stromu v souladu s obecně závaznými vyhláškami a pravidly pro nakládání s veřejnou zelení, platnými normami a zák. č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, že z titulu své funkce nepřijal vhodná a dostatečná opatření směřující k odvrácení rizika vývratu, ačkoli mu byla známa, vzhledem k jeho vykonávané funkci historie stanoviště a jeho exponovanost a současně nedostatečně kontroloval výkon funkce podřízených vedoucích oddělení Odboru městské zeleně, což vedlo k aplikaci nevhodných zásahů do městské zeleně, přičemž vzhledem k těmto znalostem, své funkci, vzdělání a vědomí o výsledku dendrologického průzkumu z roku 1994 mohl předpokládat riziko vývratu stromu, načež v důsledku těchto porušení došlo dne 22.1.2009 ve 13.06 hod. ve Zlíně na ulici Soudní v prostorech tržnice Pod Kaštany a zastávky MHD Náměstí Práce na pozemku č. 200/1 k vývratu vzrostlého jedince pajasanu žláznatého do prostoru mezi procházející a stojící osoby, přičemž nezletilí chodci Daniel VXXXXX, nar. XXXXX a Jan KXXXXX, nar. XXXXX, utrpěli smrtelná zranění, na jejichž následky ve dnech 23.1.2009 a 3.2.2009 zemřeli, a Eliška SXXXXX, nar. 4.1.1960, utrpěla zejména zlomeniny X. a XII. hrudního obratle a vykloubení pravého ramene s dobou léčení nejméně 12 týdnů. Ing. Stanislav PXXXXX že v době od roku 2004 do 22.1.2009, jako vedoucí oddělení Odboru městské zeleně Magistrátu města Zlína, porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho funkce tím, že při zjišťování nutnosti zásahů do zeleně v terénu a zajišťování těchto prací, nechal na pozemku č. 200/1 provést nevhodným způsobem prořez koruny pajasanu žláznatého, což vedlo postupně k narušení statiky stromu, nenavrhl

vedoucímu odboru opatření k provedení rozsáhlejšího zásahu u předmětného stromu přesto, že tento vykazoval prosychání koruny, což jsou znaky poškození kořenového systému, které měl vzhledem ke svému vzdělání rozpoznat a předpokládat tak riziko vývratu stromu, načež v důsledku těchto porušení došlo dne 22.1.2009 ve 13,06 hod. ve Zlíně na ulici Soudní v prostorech tržnice Pod Kaštany a zastávky MHD Náměstí Práce na pozemku č. 200/1 k vývratu vzrostlého jedince pajasanu žláznatého do prostoru mezi procházející a stojící osoby, přičemž nezletilí chodci Daniel VXXXXX, nar. XXXXX a Jan KXXXXX, nar. XXXXX, utrpěli smrtelná zranění, na jejichž následky ve dnech 23.1.2009 a 3.2.2009 zemřeli, a Eliška SXXXXX, nar. XXXXX, utrpěla zejména zlomeniny X. a XII. hrudního obratle a vykloubení pravého ramene s dobou léčení nejméně 12 týdnů a Přemysl VXXXXX v období let 1992 až 2004, jako vedoucí oddělení Odboru městské zeleně Magistrátu města Zlína, porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho funkce tím, že při zjišťování nutnosti zásahů do zeleně v terénu a zajišťování těchto prací nechal na pozemku č. 200/1 provést nevhodným způsobem prořez koruny pajasanu žláznatého, což vedlo postupně k narušení statiky stromu, nenavrhl vedoucímu odboru opatření k provedení rozsáhlejšího zásahu u předmětného stromu přesto, že tento vykazoval prosychání koruny, což jsou znaky poškození kořenového systému, které měl vzhledem ke svému vzdělání rozpoznat a předpokládat tak riziko vývratu stromu, načež v důsledku těchto porušení došlo dne 22.1.2009 ve 13,06 hod. ve Zlíně na ulici Soudní v prostorech tržnice Pod Kaštany a zastávky MHD Náměstí Práce na pozemku č. 200/1 k vývratu vzrostlého jedince pajasanu žláznatého do prostoru mezi procházející a stojící osoby, přičemž nezletilí chodci Daniel VXXXXX, nar. XXXXX a Jan KXXXXX, nar. XXXXX, utrpěli smrtelná zranění, na jejichž následky ve dnech 23.1.2009 a 3.2.2009 zemřeli, a Eliška SXXXXX, nar. XXXXX, utrpěla zejména zlomeniny X. a XII. hrudního obratle a vykloubení pravého ramene s dobou léčení nejméně 12 týdnů, čímž všichni tři měli spáchat trestný čin obecného ohrožení podle § 180 odst. 1, 2 písm. b), odst. 4 tr. zákona č. 140/1961 Sb..

Rozsudek nenabyl právní moci, neboť byl v zákonné lhůtě napaden odvoláním státního zástupce, které bylo podáno v neprospěch obžalovaných. Státní zástupce uvedl, že v žádném případě nelze souhlasit se závěrem soudu I. stupně, že u žádného z obžalovaných nebylo možno dovodit jakékoliv nedbalostní zavinění a tedy naplnění subjektivní stránky zažalovaného trestného činu. Poukázal na závěry znaleckého posudku Ing. Jaroslava Simona CSc., z něhož podle něho vyplývá, že v daném případě šlo o jednoznačně rizikový strom, který po dobu nejméně 10 let vizuálně vykazoval známky extrémního nebezpečí destrukce. Jednalo se zejména o rány po řezu na kmeni s viditelnou hnilobou, absenci kořenových náběhů v důsledku třicetimetřové navážky, suché větve v koruně a asymetrický rozvoj koruny s posunem těžiště. To vše podle znalce mělo signalizovat poškození kořenového systému a rozpoznání této skutečnosti i na úrovni znalostí absolventa příslušné střední odborné školy. Obžalovaní Ing. DXXXXX a Ing. PXXXXX mají vysokoškolské vzdělání v daném oboru a i podle jejich vlastního vyjádření mají dostatek zkušeností s péčí o městskou zeď. Podle jeho názoru museli vědět o všech rizikových faktorech působících na předmětný strom i o frekventovanosti jeho stanoviště z hlediska pohybu osob. Přesto se spokojili jen se zcela zběžnou a povrchní vizuální kontrolou a provedli naprosto nevhodný ořez jeho koruny namísto potřebného, mnohem důslednějšího prověření stavu stromu včetně odkrytí jeho kořenových náběhů, provedení naprosto nenáročných kořenových sond či analýzy speciálními přístroji a právě podcenění potřeby důkladnější kontroly předmětného stromu je nutno spatřovat jako nedbalost – lépe řečeno nedbalostní zavinění – ve formě uvedené v ust. § 5 písm. b) tr. zákona. Státní zástupce navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně.

Odvolací soud dle ust. § 254 odst. 1 tr.řádu přezkoumal celý výrok napadeného rozsudku z hlediska jeho zákonnosti a odůvodněnosti, stejně tak jako i řízení předcházející jeho vydání a dospěl k závěru, že odvolání státního zástupce důvodné není.

Pokud jde o řízení předcházející vydání napadeného rozsudku, pak v něm bylo postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, když soud I. stupně respektoval práva obžalovaných na obhajobu a odvolací soud neshledal procesní pochybení, která by ve svých důsledcích vedla k rozhodnutí podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Řízení předcházející vydání napadeného rozsudku tak netrpí vadami či nedostatky, které by měly vliv na správnost napadeného rozsudku.

Pokud jde o výrok o vině, pak je nutno konstatovat, že soud I. stupně provedl rozsáhlé dokazování – jednoznačně v intencích ust. § 2 odst. 5 tr. řádu, když shromáždil všechny potřebné důkazy tak, aby mohl ve věci spolehlivě a objektivně rozhodnout. M.j. o tom svědčí také obsah odvolání státního zástupce, který jako odvolatel nenavrhoval doplnit dokazování žádným jiným, doposud neprovedeným, důkazem. Stejně tak to vyplývá z vyjádření státního zástupce ve veřejném zasedání u odvolacího soudu, kdy uvedl, že se nedomáhá dalšího dokazování, neboť se domnívá, že soud I. stupně provedl veškeré důkazy, které přicházely v úvahu a které by bylo možno opatřit.

Bylo tedy úkolem odvolacího soudu posoudit, zda při hodnocení takto shromážděných důkazů soud I. stupně postupoval důsledně dle ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. Po přezkoumání spisového materiálu soud zjistil, že skutečně toto ustanovení trestního řádu soud I. stupně dodržel, když se vypořádal se všemi provedenými důkazy, a to jednotlivě i v jejich souhrnu. Je nutno konstatovat, že odůvodnění napadeného rozsudku je plně v intencích ust. § 125 odst. 1 tr. řádu, neboť soud I. stupně vyložil, které skutečnosti má za prokázané a které naopak nikoliv a z jakých konkrétních důkazů při těchto úvahách vyšel a také jak se vypořádal s obhajobou všech obžalovaných. Velmi podrobně se vypořádal se závěry znalce prof. Ing. Jaroslava Simona, CSc. a poukázal na skutečnost, že sám znalec prohlásil, že běžnou okulární kontrolou nebylo nebezpečí pádu jednoznačně zjištělné, neboť vizuální kontrolou není možné probíhající rozklad kořenů běžně detekovat. Pak tedy nelze ani akceptovat tvrzení státního zástupce o existenci nedbalostního zavinění ve formě uvedené v § 5 písm. b) tr. zákona, když podle názoru jak soudu I. stupně, tak soudu odvolacího, nebylo povinností obžalovaných při neexistenci těchto vizuálních znaků, provádět nějakou hloubkovou kontrolu kořenového systému speciálními metodami. Soud I. stupně se velmi podrobně zabýval otázkou subjektivní stránky zažalovaného trestného činu ve vztahu ke všem obžalovaným. Poukázal na skutečnost, že byly vypracovány dvě studie firmou ARTFLORA Ing. Jiřího FXXXXX k vyhodnocení stavu stromů, jak v Sadu Svobody, tak v Sadu Komenského – jinými slovy dendrologický průzkum, přičemž v obou případech byl onen strom ohodnocen sadovnickou hodnotou 4 a z vyjádření samotného znalce Ing. Jaroslava Simona, CSc. vyplynulo, že do této kategorie by nesměla být zařazena dřevina ohrožující bezpečnost lidí nebo porostů. Velmi podrobně soud I. stupně dovodil, že provedeným dokazováním nebylo prokázáno jakékoliv jednání či opomenutí všech tří obžalovaných, či porušení nějaké povinnosti, které by bylo v příčinné souvislosti s pádem tohoto stromu a způsobení oné jistě velmi tragické události, tedy smrti dvou mladých lidí a zranění dalších občanů. Pokud tedy soud I. stupně dospěl k tomuto závěru, že neexistuje příčinná souvislost mezi nějakým jednáním, opomenutím či porušením povinnosti ze strany obžalovaných a oním vzniklým tragickým následkem, pak velmi správně musel dospět k závěru, že nebyla naplněna subjektivní stránka zažalovaného trestného činu, a to ani ve formě nedbalosti dle ust. § 5 písm. b) tr. zákona, jak dovozuje ve svém odvolání státní zástupce.

V obecné rovině je třeba konstatovat, že odvolání státního zástupce je vyložene odvoláním směřujícím do hodnocení důkazů ze strany soudu I. stupně. Na jedné straně se státní zástupce domáhá zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně aniž by navrhoval provedení jakéhokoliv jiného důkazu a tedy jinými slovy – domáhá se toho, aby soud I. stupně provedené důkazy hodnotil s jiným výsledkem, než tak učinil. Takovýto postup by však byl v rozporu se zákonem, a to konkrétně s ust. § 263 odst. 7 tr. řádu, neboť odvolací soud dospěl k závěru, že skutková zjištění, učiněná soudem I. stupně, nejsou v rozporu s obsahem provedených důkazů a za této situace pak odvolací soud není oprávněn tytéž důkazy hodnotit s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem a není ani oprávněn k postupu, jehož se domáhá státní zástupce, tedy zrušení rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně s pokynem k jinému hodnocení důkazů.

Ze všech shora uvedených důvodů tedy odvolací soud dospěl k závěru, že soud I. stupně nepochybil, když dospěl k závěru, že obžalovaní svým jednáním po subjektivní stránce nenaplnili skutkovou podstatu zažalovaného trestného činu a když je tedy obžaloby podle § 226 tr. řádu zprostil. Z tohoto důvodu se tedy jeví odvolání státního zástupce jako nedůvodné, a proto bylo jako takové dle ust. § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-1), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Bezvýsledně podané dovolání je zpoplatněno částkou 10.000,- Kč.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně
dne 18. srpna 2011

JUDr. Radomír Koudela, v.r.
předseda senátu

Vypracoval:
JUDr. Ivan Holík

Za správnost vyhotovení:
Lucie Rácová